

Mons. Barišić - Božićna poruka

Autor Administrator

BOŽIĆ – ODGOVOR NA KRIZU ĆOVJEĀNSTVA

Poruka mons. Marina Barišića, nadbiskupa splitsko-makarskoga

(...) A noć ĆovjeĀnstva, noć je nepoznavanja i neprihvāanja Boga, to neminovno vodi u krizu, krizu obitelji, moralnu i duhovnu; krizu osobe ugroženoga dostojanstva i smisla; krizu društva, ekonomsku i financijsku. Bog iz ljubavi radi nas i radi našega spasenja u tami noći Ćovjekom posta. Rađa se u vremenu u kojem bogataši nemaju sluha za siromašnu i ugroženu obitelj, koja se mora sama mućiti i snalaziti na periferiji društva, u tami. Krist se rađa u izazovnome i zatvorenome vremenu u kojemu vlasnici medija nemaju vremena ni prostora za Njega prisutna u malenima i ugroženima jer na svojoj sjednici okupljeni oko Heroda pokazuju da im On nije predmet pozornosti i pažnje(...)

Više puta i na našina Bog nekoć govora ocima po prorocima; konaćno, u ove dane, progovori nama u Sinu (Heb 1, 1).

Po Rijeći, koja bijaše u poćetku i koja je Bog (usp. Iv 1, 1) progovori i za ove dane.

Braćo i sestre, Bog Ćovjekom posta! On, Stvoritelj, uće u stvarnost. On, Gospodar povijesti uće u povijest. Prihvati lice!

Svojim licem želi osvjetliti tamu. Svojim srcem želi unijeti toplinu u stvarnost. "Rijeć tijelom postade i nastani se meću nama" (Iv 1, 14)

Svjetlo nade

Doista,

Bog se nastani meću nama i Ćovjekom posta u tami betlehemske noći. ĆovjeĀnstvo više nije beznadno i prepućeno samo sebi. Slavei Radosnu Vijest Božića, događaj Božjeg dolaska u život i stvarnost; život i stvarnost povijest, snažan je i nosiv temelj nade i budućnosti života. U betlehemske svjetlu otvara se i gradi budućnost solidarnosti s blišnjima i zajedništva s Bogom. O radosnoj nadi, o svjetlu betlehemske Djeteta, o njegovu znaćenju za ljudski rod, progovara nam starozavjetni prorok u liturgiji božićnoga bdjenja: "Narod koji je u tmini hodio svjetlost vidje veliku; one mrklu zemlju obitavahu svjetlost jarka obasja... Jer Dijete nam se rodilo, Sina dobismo." (Iz 9,1). I evanđelisti izvjećuju da se Isusovo roćenje dogodilo u noći, to osim, to se radi o povijesnoj stvarnosti, ima i svoje duboko simbolićko znaćenje.

Isus

se rađa u noći ĆovjeĀnstva, u vrijeme krize svjetla na svijetu. Ali, On ne podlićeže tami, nego je rasvjetljuje. "I svjetlo u tami svijetli i tama ga ne obuće" (Iv 1, 5) svjedoći evanđelist Ivan. A noć ĆovjeĀnstva, noć je nepoznavanja i neprihvāanja

Boga, to neminovno vodi u krizu, krizu obitelji, moralnu i duhovnu; krizu osobe ugroženoga dostojanstva i smisla; krizu društva, ekonomsku i financijsku. Bog iz ljubavi radi nas i radi našega spasenja u tami noćnog čovjeka. Rađa se u vremenu u kojem bogataši nemaju sluha za siromasnu i ugroženu obitelj, koja se mora sama mučiti i snalaziti na periferiji društva, u tami. Krist se rađa u izazovnom i zatvorenom vremenu u kojemu vlasnici medija nemaju vremena ni prostora za Njega prisutna u malenima i ugroženima jer na svojoj sjednici okupljeni oko Heroda pokazuju da im On nije predmet pozornosti i pažnje.

Promatrajući, u svjetlu vjere, današnje krizno stanje u svijetu i kod nas, uočavamo da uzrok te krize može biti samo tama koja nastaje odbijanjem i gasećenjem božanskoga svjetla u srcu i u savjesti kao i u širokim razmjerima suvremene svijesti i kulture. To se događa svaki put kad se vodimo isključivo svojim ograničenim svjetlom interesa, pohlepa i požuda pri čemu ne žrtvujemo samo druge već i sami izgorimo. Posljedica toga je naš svakodnevica obilježena tminom koja se očituje u negativnim pojavama koje ozbiljno nagrizaju i urušavaju čovjeka i društvo. Sve nas to glasno upozorava da se ne može i ne smije tražiti spas u egoizmu, zaštiti u bijegu od stvarnosti, i ponajprije se kao da se te pojave ne tiču naša poziva, svjedočenja i osobne odgovornosti u društvu. Naprotiv, moramo sebi trajno posvećivati kako tama i svijetlo u svijetu ovise o svakom pojedincu. Tako i o nama. Ako se zatvorimo sjaju Božjeg svjetla navlačimo veću tamu na svoju sredinu jer ne dopuštamo izvoru Svjetla da osvjetljuje nas, naše odnose i budućnost svijeta.

Onda kao

i u ove dane, Božje ne izbjegava našu tamu. Bog se rađa, postaje čovjekom. Dobro zna koja je cijena Njegova čovjekoljublja. Rađa se u srcima i savjestima, u smjelosti i odgovornosti života tolikih svjedoka Božjega u našem društvu i izvan svijeta. Preko svih njih, njihova srca i lica, preko njihove solidarnosti i vjernosti, preko njihova čovjekoljublja i Bogoljublja, osvjetljava našu tamu i oslobađa nas malodušnosti. Betlehemske djetice svojim rođenjem i odrastanjem ne prestaje nam svjedočiti jednu veliku istinu, istinu da svaka kriza i svaka tama ima svoj korijen u nepoznavanju, u zatvorenosti i odbacivanju Boga ljubavi. Posljedica toga je ignoriranje i ne prihvaćanje čovjeka – svoga blišnjega. Sam vječni Bog nam u betlehemskom Djetetu postaje naš bližnji. Dolazi k nama, u naše dane, da pokaže svima nama, svojoj braći i sestrama, da tama nije naša iskonska ozračje, da ona ne smije biti veo pod kojim se možemo prikriti čineći zlo sebi i drugima. Želi nas ohrabriti i reći da tame nema tamo gdje čovjek dopušta da mu u srcu svijetli Božje svjetlo. Svjetlo betlehemske Djeteta, počevši od onoga bljeska u noći, snažna i jasna je poruka svima nama da se po vlasti tame i grijeha ne možemo ostvariti i usrećiti. Svoju radost i ostvarenje doživljavamo kada dopustimo da nas svjetlo Božje ljubavi zahvati, gradi naše odnose i vodi putovima ovoga svijeta.

Božje svjetlo ni danas se ne miri s tamom koja ispunja svijet i nadvija se nad čovjeka. Ono želi razbiti našu neznanja i nepoznavanja Boga, da bismo onda upoznali u punini i tko smo mi, tko je čovjek. A to se može spoznati samo u svjetlu njegova rođenja. On, o čovječena Riječ Božja, pokazuje nam da svoj smisao i puninu možemo otkriti jedino u svjetlu njegove istine o čovjeku. Zato Božje nije samo blagdan objave istine o Bogu, već i one o čovjeku. On je svjetlo istinsko koje obasjava svakog čovjeka, u njegovoj svjetlosti mi svjetlost vidimo (usp. Iv 1, 9).

Napredak čovječanstva

Polazeći

od Božjega otajstva, konačnoga i bliskoga govora Boga Oca nama u Sinu i prosvjetljeni njegovim rođenjem, pozvani smo ići naprijed, tražiti i graditi boljitak

društva i svijeta. Otac nebeski se veseli našem napretku, ali napretku koji nije samo tehnološki i tehnički, već autentično ljudski. U tom svjetlu, rođenje Sina Božjega predstavlja zapravo jedini pravi boljitak, jer u božijem Djetetu se dogodilo ostvarenje čovjeka koji je potpuno bio sjedinjen s Bogom, te je u Bogu i po Bogu proslavio ljudskost obogatiti je darom svoje milosti. Pobožanstvenje čovjeka je jedini stvarni napredak koji nadilazi i uključuje sva druga, radi kojega se o Božijem, doista, treba veseliti i kojemu trebamo težiti. Bog nam po svome Sinu daje mogućnost da zaživimo božanskim životom.

Dolazak

Sina Božjega na svijet predstavlja, doista, pravi iskorak koji stavlja u krizu stari svijet i staroga čovjeka, da bi ga obnovio i preporodio uspostavivši potom novoga, stvorena na Njegovu sliku. Njegovim dolaskom na svijet započinje ostvarenje vezano uz rast u ljudskosti, ostvarenje koje se događa u zajedništvu i ljubavi s Bogom, nakon čega čovjek nije više zarobljenik promjenjivih kriza.

Božije je,

braće i sestre, pravi odgovor na krizu čovječanstva. Betlehemska Djeteta je naše jedino bogatstvo, trajna i najveća investicija u povijesti svijeta: investicija Božje ljubavi, koja radi nas ljudi i radi našega napretka i spasenja čovjekom posta. Čovjekom posta da bismo mi živjeli i gradili u svijetu humano društvo, zajedništvo i suživot, doživjeli radost ostvarenja božanskoga zajedništva s Ocem, Sinom i Duhom Svetim. U svjetlu betlehenskog Djeteta pruža nam se izlaz iz krize ljudskosti i otvara cjelovit rast, osobni i obiteljski, naroda i svijeta. Zato, u ove naše dane, dopustimo betlehemske Djetetu da nas osvijetli kako bismo iz naših osobnih, obiteljskih i društvenih kriza, izišli preporođeni i solidarni, obnovljeni i obrađeni, usmjereni na ono bitno, otvorenost Bogu i bližnjemu.

Ne,

nikakva kriza, ni naša, ni naša nije mogla spriječiti rođenje Boga čovjeka. Nikakva kriza, pa ni gospodarska, ne bi smjela biti zapreka rođenju novog čovjeka u nama i ostvarenju pravednoga i solidarnoga društva među nama. Štoviše smo više otvoreni betlehemske Djetetu, to ćemo prije, obasjani Njegovim svjetlom, izići iz krize ljudskosti i stvoriti uvjete zdravoga napretka društva i svijeta.

Poštovani

vjernici i ljudi dobre volje! Zato, dopustimo da nas prosvijetli betlehemske svijetlo. Neka uđe u naše srce i život, u našu obitelj i društvo. Jer u svjetlu betlehenskog Djeteta utemeljena je naša stvarnost i planirana naša budućnost.

Betlehemske

Dijete, dobro nam došlo u Betlehem naših dana! Rasvijetli naše lažno bogatstvo i obogati nas u našem siromaštvu. Obdari nas trajnim i pravim bogatstvom svjetla vjere prema Bogu i djelotvorne ljubavi prema čovjeku. Daj da po Tebi naši dani prijeđu u vječnost, a naše zemaljsko društvo uđe u odnose božanskoga zajedništva.

Majko

Marijo, koja si rođenjem Betlehenskog svjetla postala izvor boljega svijeta, uvedi nas u radost Božijega Otajstva! Prati nas da bismo pod tvojim okriljem živjeli ovu jedinu novost i jedini napredak kroz zauzetu odgovornost za boljitak svakoga čovjeka, naroda i svijeta. Kroz vrata i put Betlehenskog svjetla, daj nam stići k punini života u vječnome blaženstvu.

Braće i

sestre, vama i svima vama želim sretan Božije te betlehemske svijetlom obasjanu i blagoslovljenu Novu 2009. godinu!

Vaš nadbiskup,

mons. Marin Barišić